

Жулинський Микола

ШАНОВНИЙ ТАРАСЕ ЮРІЙОВИЧУ!

Із великою приємністю вітаю Вас, авторитетного літературознавця, невтомного й естетично вимогливого літературного критика, доктора філологічних наук, професора, із ювілеєм!

Я дуже шаную Вашу творчу енергійність, яка буквально пульсує реактивними відлуннями на літературний процес, хоча останніми роками Ви більше заглиблюєтеся в історію української літератури. Згадаю бодай Ваші проблемно-тематичні та естетичні “осягнення” Шевченка, Франка, Петра Скунця...

Особливо закорінений Ви у творчість Івана Франка, у життєвому і творчому просторі якого відчувається вільно й захищаєте цей простір від постмодерних “зазіхань”.

Усе, до чого долучаєте Ваш гострий розум і вразливі емоції, цікаво й у хорошому плані – провокативно. Згадати хоч би Вашу полеміку із “євро-Юрком”, із Богданом Тихолозом, із Вірою Агеєвою й Тамарою Гундоровою. Ви категорично обстоюєте свою позицію, особливо від “псевдолітературознавства, ураженого вірусом постмодерної сваволі”, хоча я не певен, що всі ті, кого Ви проводите крізь стрій критичних шпіцрутенів, діють так, наче засліплені вірусом постмодернізму.

А які ґрунтовні літературознавчі проникнення в таїну великого таланту Миколи Вінграновського: читав я ці дослідження й у “Літературній Україні”, й у “Воздвиженні храму”... Ця Ваша книга мене особливо привабила широкою й різноманітною, різнопроблемною і... різноавторською панорамою герменевтичних осягнень такої великої когорти митців. Один Євген Маланюк чого вартий! А яке глибинне занурення в його поетичний світ! І у творчу долю Романа Кудлика. Напрочуд емоційне переживання Вами життя і творчості Петра Скунця.

Із великою естетичною насолодою я вглядався у факсимільні видання поетичних книжок Василя Хмелюка, учитувався в його рукописні поезозвершення, вдивлявся в його малюнки і з вдячністю кланявся Вам у думках за реалізацію – оригінальну! – такого творчого проекту.

Ясна річ, вітаючи Вас із ювілеєм, велика зваба перечитати всі Ваші книжки, але я не можу обмежуватися лише назвами, бо кожна Ваша книга “кличе” до діалогу, до розмови й часто – до полеміки. Невипадково одна із кращих Ваших книжок має назву “Імператив”.

Бажаю і вірю, що успіхи й визнання ще багато-багато літ підніматимуть Вас на крилах творчого неспокою!

З роси й води Вам, шановний колего!

Отримано 15 грудня 2011 р.

м. Київ

